LUPTĂTORII DE LA „LIBERE", PE DRUMUL DESCHIS DE CEI DE LA „GRECO-ROMANE"

Participarea luptătorilor români la Jocurile Mondiale Universitare de la Sofia s-a încheiat cu un excelent bilanț : un total de 13 medalii, între care 3 de aur, 3 de argint și 7 de bronz. Aceste performanțe, care contribuie substanțial la consolidarea prestigiului sportului românesc în arena internațională, sînt o nouă dovadă a seriozității cu care se muncește în această disciplină sportivă.

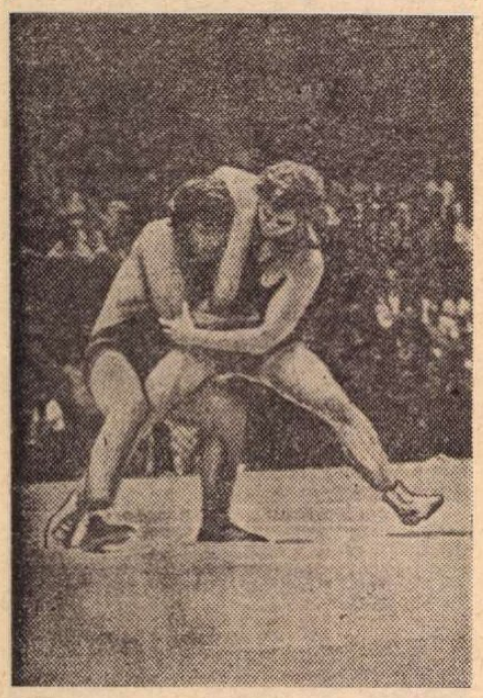

Ion Draica (în stînga) în timpul meciului susținut cu luptătorul bulgar Ivanov pe care l-a învins prin descalificare

Succesul răsunător obținut cu trei luni în urmă de sportivii de la greco-romane, la campionatele europene, cînd performanțele realizate de luptătorii români au situat țara noastră pe primul loc în clasamentul pe națiuni, a constituit pentru mulți specialiști o mare surpriză. La fel de surprinzătoare a părut și declarația făcută presei de către antrenorul emerit **Ion Corneanu**, care a afirmat că — pentru tehnicienii români — rezultatele erau așteptate, judecînd după modul cum s-au pregătit și după maturitatea la care au ajuns majoritatea componenților echipei.

Repetarea (și chiar depășirea) performanțelor de la C.E., acum, cu prilejul J.M.U., confirmă ascensiunea valorică a reprezentanților noștri pe plan internațional, dîndu-ne speranțe pentru marile confruntări viitoare. Sportivi ca **C. Alexandru, N. Gingă, I. Păun, Șt. Rusu** și tînărul lor coleg de echipă **I. Draica**, sînt luptători care pot urca pe podium la oricare mare competiție internațională. Un alt grup de sportivi tineri (**N. Horinceanu, Gh. Ciobotaru, P. Dicu** și **I. Savin**) au concurat și ei foarte bine, dovedindu-se într-un evident progres. Referindu-se la evoluția elevilor săi la J.M.U., antrenorul **Ion Corneanu** ne-a declarat : **„În momentul de față dispunem de cea mai bună echipă pe care am avut-o vreodată. Performanțele puteau fi și mai bune. Rusu a pierdut medalia de aur datorită unei greșeli comisă în ultimul minut al meciului cu bulgarul Traikov. Gingă a luptat neașteptat de slab în întîlnirea decisivă cu Blaguidze (U.R.S.S.), luptător pe care îl învinsese clar în acest an. Celor două greșeli care ne aparțin (și nu sînt singurele !) o mai adăugăm pe cea de arbitraj în defavoarea lui Dicu (în meciul cu iugoslavul Nisavici), care l-a privat pe reprezentantul nostru de medalia de aur. Desigur, nu putem fi siguri că toți acești sportivi vor evolua la aceeași valoare și peste trei ani, la J. O. de la Moscova. Dar, sîntem pregătiți și pentru o astfel de eventualitate. Există mulți tineri foarte talentați care așteaptă să-și găsească loc în echipa națională. Și pregătirea lor ne este permanent în atenție".**

Luptele libere au o mult mai mare răspîndire geografică decît greco-romanele. În lupta pentru cele 30 de medalii au fost angajați direct (și cu succes) luptători din țări de pe alte continente : Japonia, Mongolia, S.U.A., Cuba etc., fapt care a sporit dificultatea concursului pentru sportivii români. În plus, echipa noastră (în schimbare) a cuprins mulți debutanți (**Gh. Bîrcu, Gh. Rașovan, V. Stănescu, I. Ivanov, V. Pușcașu**), tineri care n-au atins încă nivelul maxim al valorii lor sportive. În condițiile amintite, cele cinci medalii de bronz obținute la Sofia (**Gh. Bîrcu, G. Anghel, I. Ivanov, V. Pușcașu, L. Șimon**) sînt mulțumitoare. Desigur, și la acest stil există posibilitatea de a se obține performanțe apropiate valoric de cele de la greco-romane, dar, pentru aceasta este nevoie de mult mai multă muncă și de pasiune, în special în activitatea din cadrul secțiilor.

Mihai TRANCĂ

DACĂ AR FI FOST NUMAI REPRIZA SECUNDĂ !

17 echipe feminine (între care și cea a României) și 31 masculine — cifre record ! — au luat parte la turneele de baschet din cadrul Universiadei '77. După cum se știe formația țării noastre s-a clasat, în final, pe locul șapte, o poziție care nu satisface totuși așteptările. Făcînd această afirmație avem în vedere faptul că în săptămînile dinaintea competiției studențești de la Sofia, echipa română a participat la două turnee la Varna („Cupa Diana") și la Constanța („Cupa Mării Negre") obținînd mai multe victorii și două promițătoare locuri fruntașe, trei și, respectiv, unu. Ar mai fi de adăugat, de asemenea, victoria asupra echipei R. P. Chineze în meciul de antrenament de la Brașov. Toate aceste succese întăreau convingerea că la Universiadă echipa studentelor noastre avea să lupte pentru un loc pe podium.

Evoluția baschetbalistelor românce n-a fost însă cea scontată. Ele au pierdut, în cadrul grupei, două întîlniri (cu U.R.S.S. și S.U.A. — echipe care aveau să-și dispute, pînă la urmă, medaliile de aur și argint) întrecînd cele două formații asiatice, R.P. Chineză și Japonia și Italia. Aproape de fiecare dată însă fetele noastre au abordat partidele cu o oarecare nesiguranță, parcă cu prea mult trac ceea ce s-a văzut, în mod concret, pe tabela de marcaj. Și ca o regulă, în repriza secundă, evoluția lor a fost cu mult mai bună : cu 30 p în meciul cu U.R.S.S., cu 47 p în cel cu Japonia, cu 45 p în cel cu S.U.A. (doar în meciurile cu R. P. Chineză și Italia repriza a doua a echipei noastre a fost mai slabă cu 1 și, respectiv, 5 p.), primind și mai puține coșuri decît în prima parte. Clasată pe locul trei în grupă, formația română și-a disputat, cu Canada, dreptul de a lupta pentru locurile 5—6. Partida a fost o copie fidelă a majorității celorlalte (început slab ; revenire puternică dar, din păcate, neconcretizată ; iarăși mare diferență între prima repriză — 25 și a doua — 32 p !).

Echipa noastră a jucat însă, în final, pentru locul VII (68—44 ; 33—24) cu Iugoslavia, avînd clasate înainte două formații (Cuba și R. P. Chineză) pe care le învinsese recent !...

Marile succese românești de la Universiad

STUDENȚII NOȘTRI SPORTIVI, IMPETUOASĂ A SPORTULU

A VIII-a ediție a Universiadei, desfășurată între 17 și 28 august la Sofia, **a constituit pentru mișcarea sportivă din țara noastră un nou prilej de puternică afirmare a potențialului său.** Deși au programat întreceri numai la 8 ramuri sportive, **Jocurile Mondiale Universitare s-au încheiat cu cel mai frumos bilanț din istoria participării noastre la marile competiții internaționale : 35 DE MEDALII, DINTRE CARE 11 DE AUR !**

Este, fără îndoială, meritul sportivilor și al antrenorilor, este — înainte de toate — rodul fructificării condițiilor de pregătire, al științifizării tot mai accentuate a procesului instructiv-educativ.

Succesul românesc la Sofia a fost amplu, multilateral. Reprezentanții sportivi ai tineretului nostru studios au urcat pe poc nastică și lupte, la scrim și la atletism, dintre pe sportivi care sînt la înc performanței și care — perspective favorabile s

Pe plan mondial, în r veste sportul de perfo **universitar este actualm toate țările, activității sp dă o atenție specială, învățămînt superior deve sportului de performanță.**

Acest adevăr este con ticipare la Universiada

TINEREȚEA SCRIMEI ROMÂNEȘTI ȘI RA DE FORȚE PE PLANȘELE INTERNAȚI

Unul din argumentele pline de greutate ce se aduc în sprijinul afirmației că Universiada '77 a prilejuit dispute de cel mai înalt nivel internațional, îl constituie, evident, și competiția de scrimă. Pe planșele din sala „Gheorghi Dimitrov" au evoluat, într-o pleiadă de nume sonore, campionii olimpici de la Montreal, floretista **Ildiko Schwarczenberger** (Ungaria) și floretistul **Fabio Dal Zotto** (Italia), campionii mondiali de la Buenos Aires '77, floretiștii sovietici **Valentina Sidorova** și **Aleksandr Romankov**, echipele reprezentative feminine de floretă ale Ungariei, R.F.G., Franței, de sabie ale U.R.S.S., Ungariei, Italiei, de spadă ale Elveției, U.R.S.S. precum și cele masculine de floretă ale Italiei și U.R.S.S., prezente pe podiumul ultimelor ediții ale J.O. și C. M.

Într-o asemenea companie, deopotrivă a tinereții și valorii, care a reunit, în mare măsură, pe viitori protagoniști ai Jocurilor Olimpice de la Moscova, din 1980, reprezentanții scrimei românești, recrutați din mediul studios, au avut o comportare deosebită, impunîndu-se în elita acestei importante discipline olimpice. Bilanțul, cunoscut și apreciat deja — **trei medalii de aur (echipele de sabie și spadă, sabrerul Cornel Marin), o medalie de argint (echipa feminină de floretă),** una de bronz (**sabrerul Dan Irimiciuc**), precum și calificarea sabrerului **Ion Pop** în finală (loc 6), sau clasarea echipei masculine de floretă pe locul 5 — merită, însă, o detaliere, pentru că marchează, după părerea noastră, un moment de virf în evoluția scrimei românești.

Procesul de întinerire a loturilor reprezentative, la toate cele patru arme, a parcurs în ultimii trei ani o etapă decisivă, în care ceea ce părea doar un experiment s-a validat ca o experiență valoroasă, ce trebuie continuată cu perseverență. Alături de trăgători consacrați, cu cărți de vizită prestigioase în arena internațională, ca floretistele **Ecaterina Stahl** și **Suzana Ardeleanu**, sabrerul **Dan Irimiciuc**, spadasinul **Anton Po** cut ucenicia scrimeri și scr **lena Chezan, Marcela Mol Ion Pop, Corn rin Mustață, Popa, Liviu vian Zidaru,** gat mai întîi echipele repre galoanele inte **proces de întin ca momente d '75 de la Bu J.B. '76 de la pectiv, Atena, deplin acum, l** Faptul că echip feminină de păsit la Sofia la Montreal — niat în totalit nituri, în tim adversare, ca tetele Italiei și Ungariei, R.F.G retă), au adu cele mai repr ale momentulu de elocvent pe port de forțe ternaționale. nescontată a f are — dincolo tiv al nepart două pretenden petiții internaț Suedia — o tivă (dar ese zarea conștien surselor, co planșă, nerenu victoriei chiar șele primite p Or, toate aces definitorii ale

La buna pr tactică, recuno mânești, repr la Universiadă pregătire fizic fisuri. Ca repe bun augur...) din 1980 !

SUCCESUL DE LA POLO CONFIRMĂ UN POTENȚIAL CARE SE CERE ATENT CULTIVAT

Turneul de polo care a reunit 14 echipe a adus selecționatei țării noastre un frumos succes. Pentru prima oară poloiștii români au urcat pe treapta cea mai înaltă a podiumului de premiere la o competiție de mare amploare, victorie care confirmă din plin poziția fruntașă a sportivilor noștri, dobîndită la J.O. din 1976 și la acest joc cu o mare tradiție (peste 75 de ani) în programul olimpic.

La Sofia, „7"-le studențesc al României a întrecut reprezentantele a 4 țări care reprezintă o mare forță în polo-ul mondial — U.R.S.S. (alcătuită pe scheletul lui M.G.U. Moscova, cîștigătoarea „Cupei Cupelor"), Italia (condusă de Gianni De Magistris, golgeterul ultimului campionat european), Iugoslavia și S.U.A. — a terminat la egalitate (5—5) cu redutabila selecționată a Ungariei avînd în frunte pe Tamaș Farago, cel mai bun jucător din lume la această oră, încheind astfel neînvinsă cel mai puternic turneu din istoria acestei competiții.

De-a lungul celor 6 partide (poloiștii români au mai învins și Japonia cu 14—1, la trei ore după succesul în fața sportivilor sovietici) echipa țării noastre — față de formația aliniată la „europene" au lipsit Cornel Rusu și Claudiu Rusu, fiind cooptați doi tineri talentați, Ivan Fejer și Csongor Gyarfas — a dovedit tuturor specialiștilor că a știut să învețe din lecția de la Jönköping. Spre deosebire de meciurile din Suedia, de astă dată reprezentanții noștri au știut să se concentreze și în finalurile de partidă, pe care le-au dominat evident. s-au bătut realmente pentru fiecare minge cu o dîrzenie demnă de toată lauda, dobîndind cea mai frumoasă recompensă pentru întreaga lor activitate. Absolut toți cei 11 jucători folosiți, ca și antrenorii lor **A. Grințescu** și **Șt. Kroner**, au merite egale în obținerea acestui splendid succes.

Victoria de la Universiadă va trebui să constituie un puternic stimulent pentru tricolori și tehnicienii lor în vederea pregătirii viitoarei participări la C.M. din 1978 și la J.O. din 1980. Echipa noastră a făcut o nouă dovadă a unui ridicat potențial, dar pentru a confirma acest succes antrenorii vor trebui să folosească concluziile de la Jönköping și Sofia și, în același timp, să se gîndească la o împrospătare a lotului cu forțele viguroase ale unor tineri jucători remarcați în acest sezon.

După medalia de bronz cucerită de **Carmen Bunaciu** la C.E., cea (tot de bronz) cîștigată de **Anca Micläuș** în proba de 100 m delfin, medalie însoțită și de un nou record al României (64,61) vine să confirme progresul evident al înotătoarelor românce. Succesul multiplei noastre campioane și recordmane într-un concurs la al cărui start s-au prezentat campioni și medaliați la recentele „europene", alături de înotători valoroși din S.U.A. și Canada, reprezintă o dovadă (prezențe și în alte 5 finale feminine) a certelor posibilități într-un sport în care după mulți ani înotătoarele noastre acumulează medalii și puncte în clasamentul pe națiuni. În schimb, în concursul masculin, ca de altfel și în întrecerile săritorilor, reprezentanții țării noastre au avut evoluții modeste, nesemnificative, vădind o pregătire necorespunzătoare, care a dus la rezultate necompetitive.

Adrian VASILIU

SĂ NU NE MULȚUMIM CU BILANȚURI „MULȚUMITOARE" !

N-am putea spune, la modul general, desigur, că participarea atleților noștri la întrecerile de pe stadionul Vasil Levski ar fi fost cumva slabă. Dimpotrivă, în ansamblul ei, poate fi considerată chiar ca mulțumitoare. Și totuși evoluția atleților noștri la Universiada '77 a oferit destul de puține motive de reală satisfacție, deoarece, ce mai vorbă, ea a fost lipsită de o anumită scînteiere ! Mulți atleți de-ai noștri s-au prezentat mulțumitor, dar numai atît. **Floroiu** la 10 000 m, **Copu** la 3 000 m obstacole, **Natalia Mărășescu** și **Maricica Puică** la 1 500 m, **Fița Lovin** și **Elena Tăriță** la 800 m, **Erwin Sebestyen** la 110 mg au fost cei care s-au văzut, realmente, în cadrul acestui mare concurs internațional, iar dintre aceștia, **Floroiu** și **Mărășescu** au avut și șansa de a fi încheiat victorioși cursele respective. Cel mai aproape de acest țel a fost recordmana noastră la 1 500 m, **Natalia Mărășescu**, care la intrarea în ultima linie dreaptă avea un avantaj de 4—5 m ce părea hotărîtor. Din păcate pentru ea, ultimii metri ai cursei i-au fost foarte dificili. Obosită de efortul depus ea a încetinit evident viteza și pe „grătarul" dinaintea sosirii a fost ajunsă de excelenta alergătoare bulgară Totka Petrova (campioană și la 800 m, unde a întrecut-o net pe recordmana lumii, Tatiana Kazankina) care, cu un finiș mai bun, și-a asigurat victoria la limită.

Constănțeanul **Floroiu** a condus multă vreme cursa de 10 000 m și doar teama de „necunoscut" l-a potolit puțin, fapt de care au profitat Moiseev și Fava, învingătorii lui, de ultimă instanță ! **Copu** a înregistrat cel mai frumos succes din carieră și avem toată admirația pentru maniera bătăioasă în care a concurat, pentru curajul cu care s-a comportat în disputa cu adversari valoroși, precum Karst și Malinowski, **Erwin Sebestyen** este singurul dintre concurenții noștri la Sofia care a înregistrat un nou record național. O lovitură într-un gard, în finala de la 110 mg, l-a privat poate de o medalie meritată.

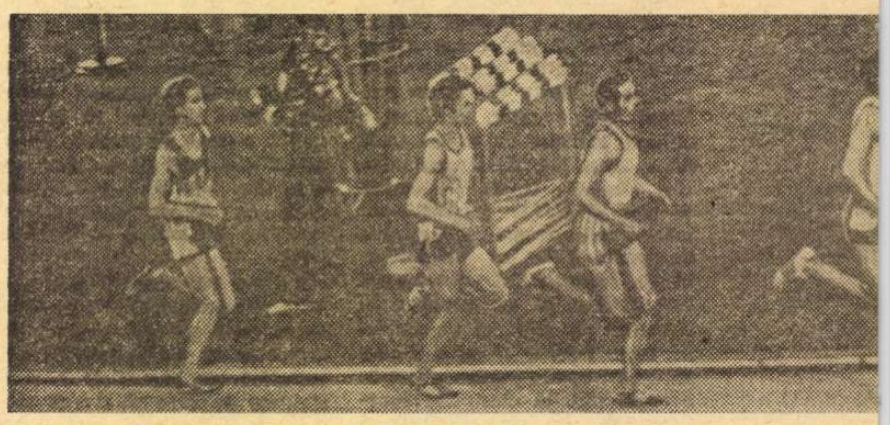

Aspect din cursa de 3 000 m obstacole. Conduce polonezul Malinowski, medaliat c real, urmat de Paul Copu care avea să fie medaliat cu argint la Sofia !

Comportări la un nivel acceptabil sau chiar mulțumitor au avut **Eva Zörgö** la suliță, **Dan Betini** la 3 000 m obstacole, **Ion Zamfirache** la disc, **Dumitru Iordache** la lungime și **Horia Toboc** la 400 m, deși de la fiecare în parte, în mod normal, se aștepta mai mult. În schimb s-au comportat slab **Cornelia Popa** la înălțime, **Lăcrămioara Diaconiuc** la 400 m, **Mihaela Loghin** și **Valentina Groapă** la greutate, **Veronica Buia** la 100 m și 200 m și foarte slab, Gheorghe Ghipu la 1 500 m, Ștefan Lăzăreanu la lungime, Adrian Ghioroaie și Bedros Bedrosian la triplu, Stefan Nagy la 400 m suliță și Tudo ale căror rezu au fost mult tări.

Cam multe un singur con potrivit planif Universiada majoritatea a biectivul num lui de conc 1977 !...